

elfáradt az isten
ki sem szabott
a mindenből
aludt a szelekben
fényes hét szobákban
Benyitottam az ajtaját
szörnyű szépet láttam
Önmagamra váltam.

DEMENY OTTO

MA IS LESZ

Az ég homályosszürke
Fél nyolc
Fázósan mocorog a szándék
ébredni
az ágyból kimászni
elkezdeni az új napot
Mélán a függönyrojtra téved
tekintetem és megborzongok
Megint megint
hisz oly egyforma
győzelmeivel is a nap
Elhossa-e?
s ha mégse hozza
nevünk e nyomtatott jelentés
ha mást jelöl már nem valódi
Alkalmasint az azonosság
izgalma kell a bámulóknak
s ha még valami meglepő
– a közhelyből az ezredik
A csapnivaló rímkovács
ma is kiáll pódiumára
elkábít pár tucat diákot
csattanó közönségessége
Aki tegnap eladta anyját
ma kishúgára alkuszik
s jó állását jobbra cseréli
A vén szivar a kávéházban
terített asztala fölött
áldást osztó kezét kitarja
s cseppet sem keresztényi módon
készült valakit hátba döfni
az irodalom erdejében
Ma is lesz póker
ulti jazz

és megtöretnek a remények
ma is befut két tucat kérvény
a „másdolgasincs” hivatalhoz
Ám lehet
új költőt avatnak
s lehet
hogy egyet eltemetnek
Igen igen
persze hogy élve
A rég bevált recept szerint

NÉZZÉTEK

Nézzétek e nyárspolgár költőt!
Karszékében ül ernyedt-pohosan.
Ujjai közt kihült hamvú szivar,
előtte egy nyugati rövülap.

Papit készít számára a mami
s partedlit köt elibe gondosan.
Kinek egy nemzet csügg minden szaván,
nem csöppenthet ingére kakaót.

Majd csüggedten a dolgozóba lép,
hol várja barokk íróasztala.
Borzong, gyúrt szélű irkát vesz elő,
bemártja a hasított tollszemet.

S dühtől öklödve, miként a gyerek,
de szót fogad, a száját beharapja.
S míg vacsorára nem szólít a gong
– kétségkívül remekműveket ír.